

Sygn. akt VII Ka 267/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Firkowski (spr.),

Sędziowie: SO Dorota Lutostańska,

SO Remigiusz Chmielewski,

Protokolant st. sekr. sądowy Katarzyna Filipiak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Dagmary Kuspiel

po rozpoznaniu w dniu 25 marca 2015 r.

sprawy J. W., I. L., R. B., P. B., R. Ł. i P. K. (1)

oskarżonych o przestępstwo z art. 54§1kks, art. 65§3kks i art. 86§3kks w zw. z art. 7§1kks, art. 54§1kks, art. 65§3kks i art. 91§3kks w zw. z art. 7§1kks

na skutek apelacji wniesionej przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego w Kętrzynie z dnia 5 listopada 2013 r., sygn. akt II K 22/12

zaskarżony wyrok uchyla i sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Kętrzynie przekazuje.

Sygn. akt VII Ka 267/14

UZASADNIENIE

1. **J. W.** został oskarżony o to, że:

I w okresie od kwietnia 2008r do 6 października 2008r w K., P., C. i innych miejscowościach, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z P. B., R. B., I. L., P. K. (1), R. Ł. i innymi osobami, umieszczał w pojazdach ciężarowych a następnie siedmiokrotnie wywiózł z terytorium RP na teren Republiki Federalnej Niemiec a także dwukrotnie przewoził przez terytorium RP z zamiarem wywozu do Niemiec i Norwegii, papierosy bez oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy w ilości łącznej 239.568 paczek (po 20 sztuk papierosów), narażając Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie łącznej 2.267.473,96 zł, podatku VAT w kwocie 656.720,3 zł oraz cła w kwocie 201.042,8 zł i tak:

1/ w okresie od kwietnia 2008r do 15 czerwca 2008r, działając w wspólnie i w porozumieniu z P. B., R. B., I. L., P. K. (1), R. Ł. i innymi osobami, umieścił w zestawie ciężarowym w postaci ciągnika S. o nr rej. (...) i naczepy o nr rej. (...), a następnie sześciokrotnie wywiózł je tym pojazdem z terytorium RP na teren Republiki Federalnej Niemiec papierosy marki (...), bez oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy, wprowadzonymi uprzednio bez zgłoszenia ich do kontroli i odprawy celnej oraz uprzedniego oznaczenia znakami polskiej akcyzy i oznaczenia ceną detaliczną, na teren Polski z Federacji Rosyjskiej w łącznej ilości 144.000 paczek (každorazowo po 24 000 paczek), narażając

Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie łącznej 1.452.432 zł, podatku VAT w kwocie 399.420 zł oraz cła w kwocie 132.708 zł,

2/ w dniu 16 czerwca 2008r działając wspólnie i w porozumieniu z P. K. (1), P. B., R. B., I. L., P. K. (1) i innymi osobami, w miejscowości K. ukrył w naczepie o nr rej. (...) 23.990 paczek papierosów marki (...), które zostały wprowadzone do kraju bez zgłoszenia ich do kontroli i odprawy celnej oraz uprzedniego oznaczenia znakami polskiej akcyzy i oznaczenia ceną detaliczną, a następnie przewoził je tym pojazdem kierowanym przez P. K. (1) i P. B. drogą krajową (...) w kierunku przejścia granicznego w Ś. z zamiarem wwiezienia ich na teren Republiki Federalnej Niemiec, czym naraził Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie 241.972 zł, podatku VAT w kwocie 66.542 zł i cła w kwocie 22.109 zł,

3/ w dniu 11 września 2008r, działając wspólnie i w porozumieniu z R. Ł. i innymi osobami, przewoził zestawem ciężarowym S. o nr rej. (...) i naczepą o nr rej. (...), kierowanym przez R. Ł. 48.960 paczek papierosów marki (...), które zostały wprowadzone do kraju bez zgłoszenia ich do kontroli i odprawy celnej oraz uprzedniego oznaczenia znakami polskiej akcyzy i oznaczenia ceną detaliczną z terenu Ukrainy z zamiarem wywiezienia ich przez G. do Norwegii, czym naraził Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie 344.933,96 zł, podatku VAT w kwocie 128.021,36 zł i cła w kwocie 25.380,80 zł,

4/ w dniu 6 października 2008r, działając wspólnie i w porozumieniu z R. B., I. L. i innymi osobami, wywiózł z terytorium RP do Niemiec ciągnikiem (...) o nr rej. (...) i naczepą typu „chłodnia” o nr rej. (...), kierowanymi przez P. K. (1) i Z. K. 22.618 paczek papierosów marki (...), które zostały wprowadzone do kraju bez zgłoszenia ich do kontroli i odprawy celnej oraz uprzedniego oznaczenia znakami polskiej akcyzy i oznaczenia ceną detaliczną z terenu Federacji Rosyjskiej czym naraził Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie 228.136 zł, podatku VAT w kwocie 62.737 zł i cła w kwocie 20.845zł,

tj. o przestępstwo z art. 54 § 1 k.k.s., art. 65 § 1 k.k.s., art. 86 § 3 k.k.s., art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

II od nie ustalonej daty do dnia 9 listopada 2009r w K., bez wymaganego zezwolenia posiadał amunicję w postaci 25 naboju pistoletowych alarmowych kal. 9 mm (...),

tj. o przestępstwo z art. 263 § 2 k.k.

III w dniu 1 kwietnia 2007r, w nie ustalonym miejscu, podrobił podpis M. G. na umowie podnajmu naczepy T. o nr rej. (...), w ten sposób, że podpisał się jako wymieniony w rubryce „wynajmujący” na umowie podnajmu zawartej z R. B., który to dokument zamierzał używać jako autentyczny,

tj. o przestępstwo z art. 270 § 1 k.k.

IV w dniu 4 kwietnia 2008r w nie ustalonym miejscu, podrobił podpis M. G. na umowie podnajmu naczepy T. o nr rej. (...), w ten sposób, że podpisał się jako wymieniony w rubryce „wynajmujący” na umowie podnajmu zawartej z R. B., który to dokument zamierzał używać jako autentyczny,

tj. przestępstwo z art. 270 § 1 k.k.

2. **I. L.** został oskarżony o to, że:

V w okresie od kwietnia 2008r do 28 marca 2009r, w C., K. i innych miejscowościach, działając wspólnie i w porozumieniu z J. W., P. B., R. B., P. K. (1), P. K. (2), A. K., A. P. i innymi osobami, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego zamiaru, umieszczał w pojazdach ciężarowych a następnie siedmiokrotnie wywiózł z terytorium RP na teren Republiki Federalnej Niemiec a także dwukrotnie przewoził przez terytorium RP z zamiarem wywozu do Niemiec i Szwecji, papierosy bez oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy, w ilości łącznej 240.608 paczek (po

20 sztuk papierosów), narażając Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie łącznej 2.331.940 zł, podatku VAT w kwocie 632.636 zł oraz cła w kwocie 198.702 zł i tak:

1/ w okresie od kwietnia 2008r do 15 czerwca 2008r, działając w wspólnie i w porozumieniu z P. B., R. B., J. W., P. K. (1) i innymi osobami, umieścił w zestawie ciężarowym w postaci ciągnika S. o nr rej. (...) i naczepy o nr rej. (...), a następnie sześciokrotnie wywiózł tym pojazdem z terytorium RP na teren Republiki Federalnej Niemiec papierosy marki (...), bez oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy, wprowadzonymi uprzednio bez zgłoszenia ich do kontroli i odprawy celnej oraz uprzedniego oznaczenia znakami polskiej akcyzy i oznaczenia ceną detaliczną, na teren Polski z Federacji Rosyjskiej w łącznej ilości 144000 paczek (každorazowo po 24.000 paczek), narażając Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie łącznej 1.452.432 zł, podatku VAT w kwocie 399420 zł oraz cła w kwocie 132.708zł,

2/ w dniu 16 czerwca 2008r działając wspólnie i w porozumieniu z P. K. (1), P. B., R. B., J. W. i innymi osobami, w miejscowości K. ukrył w naczepie o nr rej. (...) 23.990 paczek papierosów marki (...), które zostały wprowadzone do kraju bez zgłoszenia ich do kontroli i odprawy celnej oraz uprzedniego oznaczenia znakami polskiej akcyzy i oznaczenia ceną detaliczną, a następnie przewoził je pojazdem kierowanym przez P. K. (1) i P. B. drogą krajową (...) w kierunku przejścia granicznego w Ś. z zamiarem wwiezienia ich na teren Republiki Federalnej Niemiec, czym naraził Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie 241.972 zł, podatku VAT w kwocie 66.542 zł i cła w kwocie 21109 zł,

3/ w dniu 6 października 2008r, działając wspólnie i w porozumieniu z R. B., J. W. i innymi osobami, wywiózł z terytorium RP do Niemiec ciągnikiem (...) o nr rej. (...) i naczepą typu „chłodnia” o nr rej. (...), kierowanymi przez P. K. (1) i Z. K., 22.618 paczek papierosów marki (...), które zostały wprowadzone do kraju bez zgłoszenia ich do kontroli i odprawy celnej oraz uprzedniego oznaczenia znakami polskiej akcyzy i oznaczenia ceną detaliczną z terenu Federacji Rosyjskiej czym naraził Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie 228.136 zł, podatku VAT w kwocie 62.737 zł i cła w kwocie 20.845 zł,

4/ w okresie od stycznia 2009r do 27 marca 2009r w C. gm. I. i innych miejscowościach, w wykonaniu tego samego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, wspólnie i w porozumieniu z P. K. (3), A. K. i A. P. i innymi osobami, przechowywał, a następnie w dniu 28 marca 2009r przewoził ciągnikiem V. o nr rej. (...) z naczepą (...) o nr rej. (...), kierowanymi przez A. K. i A. P., przez terytorium RP z zamiarem wywiezienia przez Ś. do Szwecji 50.000 paczek papierosów marki (...) bez oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy, które zostały wprowadzone do kraju bez zgłoszenia ich do kontroli i odprawy celnej oraz uprzedniego oznaczenia znakami polskiej akcyzy i oznaczenia ceną detaliczną z terenu Federacji Rosyjskiej, narażając Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie łącznej 409.400 zł, podatku VAT w kwocie 103.937,40 zł oraz cła w kwocie 23.040 zł,

tj. o przestępstwo z art. 54 § 1 k.k.s., art. 65 § 1 k.k.s., art. 86 § 3 k.k.s., 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i w zw. z art. 6 § 2 k.k.s,

3. **R. B.** został oskarżony o to, że:

VI w okresie od kwietnia 2008r do 6 października 2008r w K., P., C. i innych miejscowościach, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z P. B., J. W., I. L., P. K. (1) i innymi osobami, umieszczał a następnie siedmiokrotnie wywiózł z terytorium RP na teren Republiki Federalnej Niemiec a także dwukrotnie przewoził przez terytorium RP z zamiarem wywozu do Niemiec, papierosy bez oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy w ilości łącznej 190.608 paczek (po 20 sztuk papierosów), narażając Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie łącznej 1.922.540 zł, podatku VAT w kwocie 528.699zł oraz cła w kwocie 175.662 zł i tak:

1/ w okresie od kwietnia 2008r do 15 czerwca 2008r, działając w wspólnie i w porozumieniu z P. B., I. L., J. W., P. K. (1) i innymi osobami, umieścił w zestawie ciężarowym w postaci ciągnika S. o nr rej. (...) i naczepy o nr rej. (...), a następnie sześciokrotnie wywiózł tym zestawem z terytorium RP na teren Republiki Federalnej Niemiec papierosy

marki (...), bez oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy, wprowadzonymi uprzednio bez zgłoszenia ich do kontroli i odprawy celnej oraz uprzedniego oznaczenia znakami polskiej akcyzy i oznaczenia ceną detaliczną na teren Polski z Federacji Rosyjskiej w łącznej ilości 144.000 paczek (každorazowo po 24.000 paczek), narażając Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie łącznej 1.452.432 zł, podatku VAT w kwocie

zł oraz cła w kwocie 132.708 zł,

2/ w dniu 16 czerwca 2008r działając wspólnie i w porozumieniu z P. K. (1), P. B., I. L., J. W. i innymi osobami, w miejscowości K. ukrył w naczepie o nr rej. (...) 23.990 paczek papierosów marki (...), które zostały wprowadzone do kraju bez zgłoszenia ich do kontroli i odprawy celnej oraz uprzedniego oznaczenia znakami polskiej akcyzy i oznaczenia ceną detaliczną, a następnie przewoził je pojazdem kierowanym przez P. K. (1) i P. B. drogą krajową (...) w kierunku przejścia granicznego w Ś. z zamiarem wwiezienia ich na teren Republiki Federalnej Niemiec, czym naraził Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie 241.972 zł, podatku VAT w kwocie 66.542 zł i cła w kwocie 22109 zł,

3/ w dniu 6 października 2008r, działając wspólnie i w porozumieniu z J. W., I. L. i innymi osobami, wywiózł z terytorium RP do Niemiec ciągnikiem (...) o nr rej. (...) i naczepą typu „chłodnia” o nr rej. (...) 1, kierowanym przez P. K. (1) i Z. K., ukrytych tam 22.618 paczek papierosów marki (...), które zostały wprowadzone do kraju bez zgłoszenia ich do kontroli i odprawy celnej oraz uprzedniego oznaczenia znakami polskiej akcyzy i oznaczenia ceną detaliczną z terenu Federacji Rosyjskiej, czym naraził Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie 228.136 zł, podatku VAT w kwocie 62.737 zł i cła w kwocie 20.845 zł,

tj. o przestępstwo z art. 54 § 1 k.k.s., art. 65 § 1 k.k.s., art. 86 § 3 k.k.s., art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i w zw. z art. 6 § 2 k.k.s,

4. **P. B.** został oskarżony o to, że:

VII w okresie od kwietnia 2008r do 16 czerwca 2008r w P. i innych miejscowościach, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z J. W., I. L., P. K. (1), R. Ł. i innymi osobami, umieścił w zestawie ciężarowym S. o nr rej. (...) i naczepie o nr rej. (...) a następnie sześciokrotnie wywiózł tym zestawem z terytorium RP na teren Republiki Federalnej Niemiec papierosy marki (...) bez oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy w ilości łącznej 144.000 paczek (každorazowo po 24 000 paczek), narażając Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie łącznej 1.452.432 zł, podatku VAT w kwocie 399.420 zł oraz cła w kwocie 132.708 zł,

tj. o przestępstwo z art. 54 § 1 k.k.s., art. 65 § 1 k.k.s., art. 86 § 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. i w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i w zw. z art. 6 § 2 k.k.s,

7. **R. Ł.** został oskarżony o to, że:

VIII w okresie pomiędzy kwietniem 2008r a czerwcem 2008r, działając wspólnie i w porozumieniu z P. B., I. L., J. W., R. B. i innymi osobami, wywiózł zestawem ciężarowym S. o nr rej. (...) z naczepą o nr rej. (...) z terytorium RP na teren Republiki Federalnej Niemiec bez przedstawienia właściwemu organowi celnemu sprowadzone uprzednio na teren Polski papierosy bez zgłoszenia do kontroli i odprawy celnej oraz uprzedniego oznaczenia znakami polskiej akcyzy i oznaczenia ceną detaliczną w łącznej ilości 24.000 paczek, narażając w ten sposób Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie 242.072 zł, podatku VAT w kwocie 66.557 zł oraz cła w kwocie 22.118 zł,

tj. o przestępstwo z art. 54 § 1 k.k.s, art. 65 § 3 k.k.s. i art. 86 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s,

8. **P. K. (1)** został oskarżony o to, że:

XI w okresie pomiędzy kwietniem 2008r a czerwcem 2008r, działając wspólnie i w porozumieniu z P. B., R. B., I. L., J. W. i innymi osobami, ukrył w zestawie ciężarowym S. o nr rej. (...) i naczepie o nr rej. (...) a następnie

wywiózł z terytorium RP na teren Republiki Federalnej Niemiec bez przedstawienia właściwemu organowi celnemu sprowadzone uprzednio na teren Polski bez zgłoszenia do kontroli i odprawy celnej oraz uprzedniego oznaczenia znakami polskiej akcyzy i oznaczenia ceną detaliczną papierosy bez oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy w łącznej ilości 24.000 paczek, narażając w ten sposób Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie 242.072 zł, podatku VAT w kwocie 66.557 zł oraz cła w kwocie 22.118 zł,

tj. o przestępstwo z art. 54 § 1 k.k.s., art. 65 § 3 k.k.s. i art. 86 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

XII w dniu 16 czerwca 2008r działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w miejscowości K. ukrył w zestawie ciężarowym S. o nr rej. (...) z naczepą o nr rej. (...) 23.990 paczek papierosów marki (...), które zostały wprowadzone do kraju bez zgłoszenia ich do kontroli i odprawy celnej oraz uprzedniego oznaczenia znakami polskiej akcyzy i oznaczenia ceną detaliczną a następnie przewoził je drogą krajową (...) w kierunku przejścia granicznego w Ś. z zamiarem wwiezienia ich na teren Republiki Federalnej Niemiec, czym naraził Skarb państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie 241.972 zł, podatku VAT w kwocie 66.542 zł i cła w kwocie 22.109 zł,

tj. o przestępstwo z art. 54 § 1 k.k.s., art. 65 § 3 k.k.s. i art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie wyrokiem z dnia 5 listopada 2013 r. w sprawie II K 22/12

I oskarżonego J. W. uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów z tym, iż uzupełnił opis czynu z pkt I o stwierdzenie „powodując uszczuplenie należności publicznoprawnej wielkiej wartości” i za to:

- za czyn z pkt I z mocy art. 54 § 1 k.k.s., art. 65 § 1 k.k.s., art. 86 § 3 k.k.s., art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. skazał, zaś na podstawie art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. przy zastosowaniu art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 300 (trzysta) stawek dziennych ustalając wysokość każdej stawki na kwotę 100 (sto) złotych;

- za czyn z pkt II z mocy art. 263 § 2 k.k. skazał go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

- za czyn z pkt III z mocy art. 270 § 1 k.k. skazał go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

- za czyn z pkt IV z mocy art. 270 § 1 k.k. skazał go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II na podstawie art. 39 § 2 k.k.s. w zw. z art. 39 § 1 k.k.s. i art. 85 k.k. połączył orzeczone wobec oskarżonego J. W. kary jednostkowe pozbawienia wolności i w ich miejsce orzekł karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

III na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego J. W. kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił tytułem próby na okres 4 (czterech) lat;

IV oskarżonego I. L. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt. V czynu z tym, iż uzupełnił jego opis o stwierdzenie „powodując uszczuplenie należności publicznoprawnej wielkiej wartości” i za to z mocy art. 54 § 1 k.k.s., art. 65 § 1 k.k.s., art. 86 § 3 k.k.s., art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. skazał, zaś na podstawie art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. przy zastosowaniu art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. wymierzył mu karę (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 300 (trzysta) stawek dziennych ustalając wysokość każdej stawki na kwotę 100 (sto) złotych;

V na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego I. L. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił tytułem próby na okres 4 (czterech) lat;

VI oskarżonego R. B. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt VI czynu z tym, iż uzupełnił jego opis o stwierdzenie „powodując uszczuplenie należności publicznoprawnej wielkiej wartości” i za to z mocy art. 54 § 1 k.k.s., art. 65 § 1 k.k.s., art. 86 § 3 k.k.s., art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. skazał, zaś na podstawie art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. przy zastosowaniu art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s.

wymierzył mu karę (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 200 (dwieście) stawek dziennych ustalając wysokość każdej stawki na kwotę 100 (sto) złotych;

VII na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego R. B. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił tytułem próby na okres 3 (trzech) lat;

VIII oskarżonego P. B. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt VII czynu z tym, iż uzupełnił jego opis o stwierdzenie „powodując uszczuplenie należności publicznoprawnej wielkiej wartości” i za to z mocy art. 54 § 1 k.k.s., art. 65 § 1 k.k.s., art. 86 § 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. skazał, zaś na podstawie art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. przy zastosowaniu art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość każdej stawki na kwotę 80 (osiemdziesiąt) złotych;

IX na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego P. B. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił tytułem próby na okres 2 (dwóch) lat;

oskarżonego A. K. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt VIII czynu i za to z mocy art. 54 § 1 k.k.s., art. 65 § 1 k.k.s., art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. skazuje, zaś na podstawie art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 30 (trzydzieści) stawek dziennych ustalając wysokość każdej stawki na kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych;

XIV oskarżonego R. Ł. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt. X czynu i za to z mocy art. 54 § 1 k.k.s., art. 65 § 3 k.k.s., art. 86 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. skazał, zaś na podstawie art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. wymierzył mu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 20 (dwadzieścia) stawek dziennych ustalając wysokość każdej stawki na kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych;

XV na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego R. Ł. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił tytułem próby na okres 2 (dwóch) lat;

XVI oskarżonego P. K. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu w pkt XI i XII czynów i za to:

- za czyn z pkt XI z mocy art. 54 § 1 k.k.s., art. 65 § 3 k.k.s., art. 86 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. skazał, zaś na podstawie art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. wymierzył mu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 20 (dwadzieścia) stawek dziennych ustalając wysokość każdej stawki na kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych;

- za czyn z pkt XII z mocy art. 54 § 1 k.k.s., art. 65 § 3 k.k.s., art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. skazał, zaś na podstawie art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. wymierzył mu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 20 (dwadzieścia) stawek dziennych ustalając wysokość każdej stawki na kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych;

XVII na podstawie art. 39 § 1 k.k.s. w zw. z art. 85 k.k. połączył orzeczone wobec oskarżonego P. K. (1) kary jednostkowe pozbawienia wolności i w ich miejsce orzekł karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wysokości 30 (trzydzieści) stawek dziennych ustalając wysokość każdej stawki na kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych;

XVIII na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego P. K. (1) kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił tytułem próby na okres 2 (dwóch) lat;

XXIII na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonych wobec oskarżonych J. W., I. L., R. B. i P. K. (1) kar grzywien zaliczył okres zatrzymania wobec oskarżonych:

-J. W. w dniu 09.11.2009r., co równoważne jest 2 (dwóm) stawkom dziennym grzywny;

-I. L. w dniu 09.11.2009r., co równoważne jest 2 (dwóm) stawkom dziennym grzywny;

- R. B. w dniu 09.11.2009r., co równoważne jest 2 (dwóm) stawkom dziennym grzywny;

i przy przyjęciu, iż jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny, wymierzoną oskarżonemu grzywnę uznał za wykonaną w całości;

- P. K. (1) w dniu 26.03.2011r., co równoważne jest 2 (dwóm) stawkom dziennym grzywny;

XXIV na podstawie art. 32 § 1 i 3 k.k.s. orzekł solidarnie na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonych J. W., I. L., R. B. i P. B. kwotę 576.000 (pięset siedemdziesiąt sześć tysięcy) złotych tytułem równowartości pieniężnej przypadku przedmiotów, tj. papierosów w ilości

paczek;

XXV na podstawie art. 32 § 1 i 3 k.k.s. orzekł na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonych:

- R. Ł. kwotę 96.000 (dziewięćdziesiąt sześć tysięcy) złotych tytułem równowartości pieniężnej przypadku przedmiotów, tj. papierosów w ilości 24.000 paczek, przy czym zobowiązanie to jest solidarne z zobowiązaniem wynikającym z pkt XXIV do kwoty 96.000 złotych;

- P. K. (1) kwotę 96.000 (dziewięćdziesiąt sześć tysięcy) złotych tytułem równowartości pieniężnej przypadku przedmiotów, tj. papierosów w ilości 24.000 paczek, przy czym zobowiązanie to jest solidarne z zobowiązaniem wynikającym z pkt XXIV do kwoty 96.000 złotych;

XXVI na podstawie art. 29 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 30 § 3 k.k.s. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci 50.000 paczek papierosów marki (...) bez polskich znaków skarbowych akcyzy przechowywanych w magazynie (...) w K.;

XXVII na podstawie art. 29 pkt 2 k.k.s. w zw. z art. 30 § 3 k.k.s. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci ciągnika siodłowego V. o nr rej. (...) wraz z dowodem rejestracyjnym i kluczami przechowywanych u R. K.;

XXVIII na podstawie art. 44 § 1 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci 25 sztuk łusek od naboju;

XXIX na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa poprzez pozostawienie w aktach sprawy dowodów rzeczowych znajdujących się na k. 5897 i na k. 7741;

XXX na podstawie art. 44 § 1 i 2 k.k. orzeka przepadek poprzez zniszczenie dowodów rzeczowych zapisanych pod pozycją (...)księgi przechowywanych przedmiotów tut. Sądu pkt 1-10 oraz płyt CD znajdujących się w załączniku nr 3.

Powyższy wyrok zaskarżyli obrońcy oskarżonych.

Obrońca J. W. wyrok zaskarżył na korzyść tego oskarżonego i zarzucił mu:

1/ obrazę przepisów prawa karnego procesowego, a to art.5 par.2 kpk, art. 7 k.p.k. z uwagi na znaczne przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów w ramach dokonanej analizy opinii biegłego z zakresu fonoskopii, która to analiza jednostronna a uzyskany materiał porównawczy do badań został potwierdzony przez współoskarżonego R. B., a nie przez osk. W., co wskazuje na okoliczności wykluczające możliwość prawidłowej oceny materiału i identyfikacji głosów osób prowadzących rozmowy telefoniczne w oparciu o rozpoznanie dokonane przez jednego ze współoskarżonych zainteresowanych wynikiem sprawy,

2/ błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, a polegający na uznaniu osk. M. W. za winnego umieszczenia, wywożenia do Niemiec i przewożenia wyrobów tytoniowych bez polskich znaków akcyzy czym miał narazić skarb Państwa na straty w wysokości 2.267.473,96 zł, oraz dwukrotnego podrobienia podpisu M. G. na umowach podnajmu naczepy T., podczas gdy prawidłowo ustalony stan faktyczny winien prowadzić do odmiennych wniosków odnośnie winy tego oskarżonego,

3/ zarzut przekroczenia granicy swobodnej oceny dowodów przy ocenie wyjaśnień oskarżonych R. B., P. B., I. L., M. W., zeznań św. K. N. dotyczących rzekomego udziału tego ostatniego w przewożeniu i wywożeniu do Niemiec papierosów bez polskich znaków akcyzy,

4/ naruszenie prawa materialnego, a zwłaszcza art.32§1 i §2 i 3 kks w zw. z art. 31 §3 pkt 1 kks poprzez orzeczenie środka karnego niewspółmiernego do wagi przestępstwa.

Wskazując na powyższe skarżący wniósł o uchylenie zaskarżone orzeczenie Sądu Rejonowego i przekazał sprawę temuż Sądowi celem ponownego jej rozpoznania w I instancji.

Obrońca I. L. zaskarżył powyższy wyrok w zakresie rozstrzygnięć dotyczących osk. I. L. w całości i zarzucił mu:

I obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a w szczególności:

1/ art. 4 k.p.k. oraz art. 7 k.p.k., polegającą na całkowicie dowolnej ocenie zgromadzonego materiału dowodowego oraz oparciu orzeczenia wyłącznie na wątpliwych dowodach i okolicznościach obciążających, z pominięciem dowodów przemawiających na korzyść oskarżonego, poprzez:

a/ nie danie wiary wyjaśnieniom osk. I. L., który zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i sądowym nie przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, a wyjaśnienia, które składał w postępowaniu przygotowawczym w ciągu siedmiu przesłuchań oraz konfrontacji są konsekwentne, logiczne i spójne, a nadto zostały potwierdzone w postępowaniu sądowym na rozprawie w dniu 20 grudnia 2012r.,

b/ bezgraniczne danie wiary wyjaśnieniom oskarżonych P. B. i R. B. - osoby chorej, cierpiącej na urojenia, podatnej na manipulacje - i ustalenie na ich podstawie stanu faktycznego, podczas gdy pomówienia wymienionych współoskarżonych są niekonsekwentne, były wielokrotnie zmieniane oraz odwoływane, a jednocześnie pozostają w sprzeczności z jednolitymi wyjaśnieniami osk. I. L..

c/ danie wiary zeznaniom świadka Z. K. złożonym w postępowaniu przygotowawczym, w części w jakiej są obciążające dla osk. I. L. i które zostały odwołane w postępowaniu sądowym, a jednocześnie nie danie wiary tym jego zeznaniom które przemawiają na korzyść osk. I. L., a które oskarżony potwierdził w postępowaniu sądowym.

2/ art. 6 w zw. z art. 79 § 1 pkt 3 k.p.k., polegającą na pozbawieniu osk. R. B. przysługującego mu prawa do obrony, poprzez nie wyznaczenie wymienionemu obrońcy z urzędu, w sytuacji gdy:

a) osk. R. B. w czasie składania wyjaśnień w toku postępowania przygotowawczego nie korzystał z pomocy obrońcy z wyboru ani z urzędu, mimo, iż ze względu na jego zaburzenia psychiczne zachodziła obligatoryjność korzystania z obrońcy, a które to wyjaśnienia oskarżonego są obciążające dla osk. I. L..

3/ art. 7 k.p.k. w zw. z art. 201 k.p.k., polegającą na całkowicie dowolnej ocenie zgromadzonego materiału dowodowego i nie przeprowadzeniu dowodu z kolejnych opinii biegłych lekarzy psychiatrów, w sytuacji gdy:

a/ między opinią biegłych lekarzy psychiatrów T. H. i J. K., z dnia 24 września 2012r., a opinią biegłych psychiatrów L. G. i W. S., z dnia 5 listopada 2012r., zachodzi zasadnicza sprzeczność, zaś Sąd I instancji nie wezwał na rozprawę tych biegłych w celu złożenia opinii uzupełniającej, która wyjaśniłaby rozbieżności między opiniami, ani nie powołał innych biegłych o większym doświadczeniu zawodowym oraz dorobku naukowym - zgodnie z wnioskiem obrońcy osk. R. B. - adw. R. F..

b/ opinia biegłych lekarzy psychiatrów L. G. i W. S. została opracowana w sposób mało staranny, bowiem zawiera błędy, podając jako osobę badaną B. H. - na co zwrócił uwagę obrońca osk. I. L. na rozprawie w dniu 20 grudnia 2012r..

c/ Sąd I instancji całkowicie pominął treść pisma osk. R. B. z dnia 10 sierpnia 2010 r. skierowanego do (...) Oddziału (...) w K. (k. 7475) - w którym w sposób bardzo szczegółowy oskarżony opisuje swoje dolegliwości psychiczne oraz depresję, w jakiej się znajdował,

d/ żadna z przeprowadzonych opinii biegłych nie odnosi się do stanu zdrowia osk. R. B. w czasie składania wyjaśnień w toku postępowania przygotowawczego, które są dla osk. I. L. obciążające i na których Sąd I instancji ustalił stan faktyczny.

4/ art. 167 k.p.k., polegającą na nie rozpoznaniu wniosku obrońcy P. B. - adw. R. S., o powołanie biegłego w celu wyliczenia wartości przedmiotów przestępstwa skarbowego, zasygnalizowanego na rozprawie w dniu 20 maja 2013r., co skutkowało błędnymi ustaleniami faktycznymi w tym zakresie.

5/ art. 175 § 1 k.p.k., polegającą na pozbawieniu osk. R. B. przez prowadzącego przesłuchanie w dniu 29 sierpnia 2012r. mjr SG S. J. z (...) Oddziału (...) w K. - przysługującego prawa do odmowy składania wyjaśnień bez konieczności podania powodów, z którego oskarżony skorzystał w trakcie konfrontacji z osk. I. L. w dniu 26 sierpnia 2012r., natomiast powody odmowy składania wyjaśnień podał po trzech dniach w toku kolejnego przesłuchania - na pytanie prowadzącego przesłuchanie - i które to wyjaśnienia są obciążające dla osk. I. L..

6/ art. 366 § 1 k.p.k., polegającą na nie wyjaśnieniu wszystkich istotnych okoliczności sprawy:

a/ dotyczących wywożenia przez osk. I. L. papierosów, przez nie ustalenie jakie dokładnie czynności miał pełnić osk. I. L. w każdym z dziewięciu transportów

(siedmiu wywozów papierosów oraz dwóch przewozów z zamiarem ich wywozu) - w sytuacji gdy brak jest dowodów na to, że oskarżony działał wspólnie i w porozumieniu z pozostałymi współoskarżonymi, wywoził papierosy, a nadto gdzie wymieniony miałby wsiąść do samochodu, gdzie nastąpiło załadowanie i rozładowanie, kto załadowywał i rozładowywał pojazdy, kto z nim jechał i był kierowcą, kto kierowcę zatrudnił.

7/ art. 424 § 1 k.p.k., polegającą na:

a/ nietypowej i nieprzyjętej w orzecznictwie konstrukcji sporządzania uzasadnienia wyroku, m.in. poprzez ogólnikowe i sumaryczne wypunktowanie dowodów, na których oparł się Sąd I instancji po ustaleniu w całości stanu faktycznego (k. 13-18 uzasadnienia wyroku),

b/ zaniechaniu wyjaśnienia przez Sąd I instancji podstawy prawnej czynu zarzucanego osk. I. L., zaniechaniu ustalenia i wyjaśnienia kwestii postaci zamiaru oskarżonego, co skutkowało niemożnością weryfikacji, czy zachowanie oskarżonego wyczerpało wszystkie znamiona przypisanego mu czynu.

(art. 438 pkt 2 kpk)

II błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść:

a/ polegający na przyjęciu, że osk. I. L. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi oskarżonymi dziewięciokrotnie organizował przemyt papierosów, w sytuacji gdy brak jest dostatecznych dowodów na to, że wymieniony brał udział w tej działalności,

b/ polegający na przyjęciu, że osk. I. L. zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i sadowym odmówił składania wyjaśnień, w sytuacji gdy wymieniony w ciągu siedmiu przesłuchań oraz konfrontacji złożył konsekwentne, logiczne i spójne wyjaśnienia (k. 4422-4424 protokół przesłuchania z dnia 10.11.2009r., k. 4988-4996 protokół przesłuchania z dnia 15.12.2009r., k. 5038-5042 protokół przesłuchania z dnia 28.12.2009r., k. 5928-5931 protokół przesłuchania

z dnia 11.05.2010r., k. 7085-7088 protokół przesłuchania z dnia 17.03.2011r., k. 7220-7222 protokół konfrontacji z dnia 06.05.2011r., k. 7641-7643 protokół konfrontacji z dnia 26.08.2011r.), których treść następnie podtrzymał na rozprawie w dniu 20 grudnia 2012r.,

c/ polegający na przyjęciu, że osk. P. B. nie ustosunkował się do wyjaśnień, jakie złożył w postępowaniu przygotowawczym, w sytuacji gdy wymieniony na rozprawie w dniu 22 lutego 2013r. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, a nadto odwołał swoje wcześniejsze wyjaśnienia, co jest równoznaczne z ustosunkowaniem się do zarzucanego mu czynu.

(art. 438 pkt 3 kpk)

Podnosząc wymienione powyżej zarzuty skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Kętrzynie, o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie osk. I. L. od popełnienia zarzucanego mu w pkt V czynu.

Obrońca R. Ł. powyższy wyrok zaskarżył w zakresie rozstrzygnięć dotyczących tego oskarżonego w całości i zarzucił mu:

I obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a w szczególności:

1/ art. 4 k.p.k. oraz art. 7 k.p.k., polegającą na całkowicie dowolnej ocenie zgromadzonego materiału dowodowego oraz oparciu orzeczenia wyłącznie na wątpliwych dowodach i okolicznościach obciążających, z pominięciem dowodów przemawiających na korzyść oskarżonego, poprzez:

a/ nie danie wiary wyjaśnieniom osk. R. Ł., który zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i sądowym nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, a wyjaśnienia, które składał postępowaniu przygotowawczemu są konsekwentne, logiczne i spójne, a nadto zostały potwierdzone w postępowaniu sądowym na rozprawie w dniu 20 grudnia 2012r.,

b/ danie wiary wyjaśnieniom oskarżonych P. B. i R. B. (1) - osoby chorej, cierpiącej na urojenia, podatnej na manipulację - złożonych w postępowaniu przygotowawczym, w części w jakiej są obciążające dla osk. R. Ł. i które zostały odwołane w postępowaniu sądowym oraz ustalenie na ich podstawie stanu faktycznego, a jednocześnie nie danie wiary w tej części wyjaśnieniom oskarżonych P. B. i R. B.. kiedy przemawiają na korzyść osk. R. Ł..

2/ art. 6 w zw. z art. 79 § 1 pkt 3 k.p.k., polegającą na pozbawieniu osk. R. B. przysługującego mu prawa do obrony, poprzez nie wyznaczenie wymienionemu obrońcy z urzędu, w sytuacji gdy:

- osk. R. B. w czasie składania wyjaśnień w toku postępowania przygotowawczego nie korzystał z pomocy obrońcy z wyboru ani z urzędu, mimo, iż ze względu na jego zaburzenia psychiczne zachodziła obligatoryjność korzystania z obrońcy, a które to wyjaśnienia oskarżonego są obciążające dla osk. R. Ł..

3/ art. 167 k.p.k., polegającą na nie rozpoznaniu wniosku obrońcy P. B. - adw. R. S., o powołanie biegłego w celu wycenienia wartości przedmiotów przestępstwa skarbowego, zasygnalizowanego na rozprawie w dniu 20 maja 2013r., co skutkowało błędnymi ustaleniami faktycznymi w tym zakresie.

4/ art. 366 § 1 k.p.k., polegającą na nie wyjaśnieniu wszystkich istotnych okoliczności sprawy:

dotyczących jednokrotnego wywiezienia przez osk. R. Ł. papierosów w okresie pomiędzy kwietniem 2008r. a czerwcem 2008r. - w sytuacji gdy brak jest dowodów na to, że oskarżony działał wspólnie i w porozumieniu z pozostałymi współoskarżonymi oraz miał świadomość udziału w przemyśle papierosów podczas transportu artykułów chemii gospodarczej z osk. P. B..

5/ art. 389 § 1 k.p.k., polegającą na:

a/ nie odczytaniu osk. R. Ł. na rozprawie w dniu 20 grudnia 2012r.. wszystkich wyjaśnień tego oskarżonego złożonych w postępowaniu przygotowawczym, a mianowicie z dnia 2 stycznia 2009r. (k.461-463), w sytuacji gdy osk. R. Ł. w toku postępowania sądowego odmówił składania wyjaśnień,

b/ nie odczytaniu osk. P. B. na rozprawie w dniu 22 lutego 2013r.. wszystkich wyjaśnień tego oskarżonego złożonych w postępowaniu przygotowawczym, a mianowicie z dnia 21 kwietnia 2011 r. (k. 7196-7197) oraz z dnia 12 sierpnia 2011 r. (k. 7551-7553), w sytuacji gdy osk. P. B. w toku postępowania sądowego odmówił składania wyjaśnień.

6/ art. 424 § 1 k.p.k., polegającą na:

a/ nietypowej i nieprzyjętej w orzecznictwie konstrukcji sporządzania uzasadnienia wyroku, m.in. poprzez ogólnikowe i sumaryczne wypunktowanie dowodów, na których oparł się Sąd I instancji po b/ ustaleniu w całości stanu faktycznego (k. 13-18 uzasadnienia wyroku),

b/ zaniechaniu wyjaśnienia przez Sąd I instancji podstawy prawnej czynu zarzucanego osk. R. Ł. oraz nie ustaleniu i wyjaśnieniu kwestii postaci zamiaru oskarżonego, co skutkowało niemożnością weryfikacji, czy zachowanie oskarżonego wyczerpało wszystkie znamiona przypisanego mu czynu zabronionego, m.in. określonego w art. 54 § 1 k.k.s., który można popełnić jedynie umyślnie z zamiarem bezpośrednim kierunkowym.

(art. 438 pkt 2 kpk)

II błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść:

a/ polegający na przyjęciu, że osk. R. Ł. w okresie pomiędzy kwietniem 2008r. a czerwcem 2008r. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi oskarżonymi wywiózł papierosy, w sytuacji gdy brak jest dostatecznych dowodów na to, że wymieniony brał udział w działalności przemytniczej i miał świadomość więzienia z osk. P. B. ukrytych papierosów poza terytorium RP,

b/ polegający na przyjęciu, że osk. P. B. na konfrontacji z osk. R. Ł. w dniu 9 sierpnia 2011 r. odmówił składania wyjaśnień, w sytuacji gdy osk. P. B. w trakcie konfrontacji podtrzymał swoje wcześniejsze wyjaśnienia złożone w dniu 22 czerwca 2011r., a nadto jasno wyjaśnił, iż osk. R. Ł. nie brał udziału w załadunku papierosów w okolicach I., natomiast innych szczegółów m.in. dotyczących miejsca, w którym osk. R. Ł. dosiadł się do niego, daty oraz miejsca docelowego transportu, czy rodzaju kierowanego zestawu ciężarowego osk. P. B. nie pamiętał

(art. 438 pkt 3 kpk)

Podnosząc wymienione powyżej zarzuty skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Kętrzynie, względnie o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie osk. R. Ł. od popełnienia zarzucanego mu w pkt X czynu.

Obrońca R. B. (1) zaskarżył wyrok w zakresie dotyczącym tego oskarżonego na jego korzyść i zarzucił mu:

1/ obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 201 kpk w zw. z art. 202 kpk i art. 7 kpk poprzez nie wyjaśnienie, w sytuacji posiadania dwóch sprzecznych zewnętrznie opinii biegłych psychiatrów przyczyn dla których Sąd I instancji uznał, iż opinia z dnia 5.11.2012r. jest pełna, jasna i wewnętrznie niesprzeczna odmawiając opinii z dnia 24.09.2012r. tych atrybutów oraz nie dopuścił dowodu z opinii uzupełniającej tych samych biegłych albo nie powołał innych.

2/ błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść, a polegający na przyjęciu, iż R. B. wspólnie i w porozumieniu z P. B., J. W., I. L., P. K. (1) i innymi osobami umieszcza, a następnie siedmiokrotnie wywiózł z terytorium Polski na teren Niemiec, a dwukrotnie przewoził przez terytorium Polski z zamiarem wywozu do Niemiec papierosy bez oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy w ilości łącznej 190.608 paczek, narażając Skarb Państwa na straty podczas gdy materiał dowody zgromadzony w sprawie nie potwierdza, aby

R. B. brał udział w tej procedurze, a jedynymi dowodami jest fakt, iż był formalnym właścicielem firmy przewozowej za pośrednictwem której dokonywano przetrzutu oraz wyjaśnienia oskarżonego oraz oskarżonego P. B., iż oskarżony przypuszczał, że odbywa się działalność przestępcza przy wykorzystaniu pojazdów wykonujących zgodną z prawem działalność gospodarczą formalnie jego firmy.

Wskazując na powyższe skarżący wniósł o uchylenie wyrok w części zaskarżonej i przekazanie sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Kętrzynie.

Obrońca P. B. zaskarżył w części dotyczącej tego oskarżonego w całości i zarzucił mu:

- naruszenie przepisów prawa procesowego, a w szczególności art. 4, 5 § 2, 7, 410 k.p.k., przez jednostronną ocenę materiału dowodowego, nie uwzględniając dowodów przemawiających na korzyść oskarżonego a tym samym przez poczytanie wszystkich istniejących w sprawie wątpliwości na jego niekorzyść, a nadto przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów,
- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, który miał wpływ na jego treść, a polegający na przyjęciu, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu, podczas gdy oskarżony, słuchany na rozprawie, odmówił składania wyjaśnień, nie potwierdził tych złożonych w trakcie postępowania przygotowawczego, odmówił odpowiedzi na pytania, wręcz stwierdził, iż był nakłaniany do składania tychże wyjaśnień, jeszcze przed ustanowieniem obrońcy,

Wskazując na powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu ewentualnie o wydatne złagodzenie orzeczonej wobec oskarżonego kary.

Obrońca ustanowiony na etapie postępowania odwoławczego przed Sądem Okręgowym w Olsztynie VII Wydział Karny Odwoławczy, w sprawie o sygn. akt VII Ka 267/14, precyzując zarzuty zawarte w złożonej w dniu 20 stycznia 2014r. apelacji od w/w wyroku, w zakresie rozstrzygnięć dotyczących osk. P. B.

zaskarżył apelacją powyższy wyrok w zakresie rozstrzygnięć dotyczących osk. P. B. w całości i zarzucił mu:

I obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a w szczególności:

1/art. 4 kp.k., art. 5 § 2 k.p.k. art. 7 k.p.k., art. 366 § 1 kp.k oraz art. 410 k.p.k. polegającą na całkowicie dowolnej ocenie zgromadzonego materiału dowodowego oraz oparciu orzeczenia wyłącznie na wątpliwych dowodach i okolicznościach obciążających, z pominięciem dowodów przemawiających na korzyść oskarżonego, poprzez:

a/ całkowite danie wiary wyjaśnieniom osk. P. B. złożonym w postępowaniu przygotowawczym, w części w jakiej oskarżony wskazuje na ilość papierosów, jaka mieściła się w skrytce naczepy kierowanego przez niego pojazdu - 24.000 sztuk, mimo iż są one wewnętrznie sprzeczne co do okoliczności wykonania tej skrytki, zostały odwołane przez oskarżonego w postępowaniu sądowym, a nadto pozostają w sprzeczności z ilością papierosów ujawnionych w dniu 16 czerwca 2008r. w Ś. w wyniku zatrzymania zestawu ciężarowego (...) z naczepą (...) kierowanego m.in. przez osk. P. B. - 23.990 sztuk, co skutkowało błędnymi ustaleniami faktycznymi w tym zakresie,

b/ całkowite danie wiary wyjaśnieniom osk. P. B. złożonym w postępowaniu przygotowawczym, w części w jakiej wskazuje na ilość wykonanych przez siebie transportów zawierających nielegalne papierosy, mimo iż wyjaśnienia te oskarżony odwołał w postępowaniu sądowym, a nadto nie znalazły one potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym, w tym w czynnościach obserwacyjnych zestawu ciężarowego (...) z naczepą (...) prowadzonych przez (...) Oddział Straży Granicznej w K. oraz w wyjaśnieniach współoskarżonych, a nadto Sąd I instancji nie wyjaśnił, czy ewentualny samodzielny transport papierosów do Niemiec przez osk. P. B. - jako jedyne go kierowcy - był możliwy, co skutkowało błędnymi ustaleniami faktycznymi w tym zakresie,

2/ art. 167 kp.k. i art. 366 § 1 k.p.k. polegającą na nie wyjaśnieniu wszystkich istotnych okoliczności sprawy i nie dopuszczeniu z urzędu dowodu z opinii biegłego w celu wyliczenia wartości przedmiotów przestępstwa skarbowego

zarzucanego osk. P. B., mimo iż taki wniosek obrońca oskarżonego - adw. R. S. - sygnalizował na rozprawie w dniu 20 maja 2013r., co skutkowało błędnymi ustaleniami faktycznymi w tym zakresie.

3/ art. 424 § 1 k.p.k., polegającą na:

a/ sumarycznym powołaniu przez Sąd I instancji w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku (k. 13-18 uzasadnienia) - już po ustaleniu całego stanu faktycznego w sprawie - wszystkich dowodów, z których ma wynikać całokształt tych ustaleń faktycznych, co uniemożliwiało kontrolę instancyjną w przedmiotowym zakresie,

b/ wewnętrznej sprzeczności sentencji i uzasadnienia wyroku, poprzez przyjęcie okresu trwania rzekomej działalności przemytniczej osk. P. B. od kwietnia 2008r. do 16 czerwca 2008r., podczas gdy w rzeczywistości - za czyn tożsamy popełniony w dniu 16 czerwca 2008r. w Ś. oskarżony został już prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 26 września 2008r., sygn. akt (...),

c/ zaniechaniu wyjaśnienia przez Sąd I instancji podstawy prawnej czynu zarzucanego osk.

P. B., zaniechaniu ustalenia i wyjaśnienia kwestii postaci zamiaru oskarżonego, co skutkowało niemożnością weryfikacji, czy zachowanie oskarżonego wyczerpało wszystkie znamiona przypisanego mu czynu,

4/ art. 6 k.p.k., art. 389 § 1 i § 2 lcp.k. i 424 § 1 k.p.k., polegającą na pełnym pominięciu i nieodczytaniu przez Sąd I instancji na rozprawie w dniu 22 lutego 2013r. osk. P. B. - protokołu konfrontacji z osk. R. Ł. z dnia 9 sierpnia 2011r. (k. 7486-7488), oraz wyjaśnień osk. P. B. złożonych w postępowaniu przygotowawczym w dniu 21 kwietnia 2011r. (k. 7196-7197) oraz w dniu 12 sierpnia 2011r. (k. 7551-7553), a nadto nie wskazania ich w uzasadnieniu wyroku w wykazie dowodów dotyczących osk. P. B., na których podstawie Sąd I instancji ustalił stan faktyczny (k. 13-18 uzasadnienia), jak również nie wskazania przyczyn pominięcia przez Sąd tych wyjaśnień, co uniemożliwiło osk. P. B. ustosunkowanie się do nich, a w konsekwencji ograniczało jego prawo do obrony.

(art. 438 pkt 2 kpk)

II błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść:

polegający na przyjęciu, że osk. P. B. nie ustosunkował się do wyjaśnień, jakie złożył w postępowaniu przygotowawczym, w sytuacji gdy wymieniony w rzeczywistości ustosunkował się do zarzucanego mu czynu, bowiem na rozprawie w dniu 22 lutego 2013r. nie przyznał się do jego popełnienia, a nadto odwołał wszystkie swoje wcześniejsze wyjaśnienia (w części, w jakiej zostały mu odczytane)

(art. 438 pkt 3 kpk)

Podnosząc wymienione powyżej zarzuty, w uzupełnieniu apelacji złożonej w dniu 20 stycznia 2014 r. skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Kętrzynie względnie o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie osk. P. B. od popełnienia zarzucanego mu w pkt VII a/o czynu.

Obrońca oskarżonego P. K. (1) wyrok zaskarżył c o do tego oskarżonego w całości i zarzucił mu:

1/ obrazę przepisów prawa materialnego, tj.:

a/ art. 2 § 2 KKS, poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i w konsekwencji dokonanie kwalifikacji prawnej czynów oskarżonego P. K. (1) - wg stanu prawnego z dnia 01 marca 2009 r., w sytuacji, gdy do czynów z (pkt XI i XII a/o) pkt XVI wyroku winien mieć zastosowanie - stan prawny sprzed nowelizacji z dnia 01 marca 2009 r., tj. z chwili popełnienia przypisanych oskarżonemu czynów zabronionych, wobec czego wg tego korzystniejszego stanu prawnego Sąd winien był oprzeć rozstrzygnięcia zawarte w wyroku co do w/w oskarżonego

b/ art. 54 § 1 KKS, poprzez jego zastosowanie wobec P. K. (1) , w sytuacji, gdy co do czynów z punktu XVI wyroku (pkt XI i XII a/o) nie mógł mieć zastosowania, wobec braku podstaw do przyjęcia, że w/w oskarżony podlega odpowiedzialności na podstawie tego przepisu jako podatnik-a więc osoba prowadząca legalną działalność podlegającą opodatkowaniu , w sytuacji gdy przypisano P. K. (1) przemyt towarów akcyzowych

c/ art. 65 § 3 w zw. z art. 1 § 1 KKS, poprzez jego zastosowanie i uznanie, iż czyny oskarżonego P. K. (1) wyczerpują znamiona tego przestępstwa, w sytuacji, gdy do czynów z (pkt XI i XII a/o) pkt XVI wyroku winien mieć zastosowanie - stan prawny sprzed nowelizacji z dnia

marca 2009 r., wobec czego czyny oskarżonego w chwili ich popełnienia, wobec braku w ich opisie znamienia „ jeżeli ich rodzaj, ilość lub wartość wskazują zamiaru wprowadzenia wyrobów akcyzowych do obrotu”, nie były zabronione pod groźbą kary przez ustawę obowiązującą w czasie ich popełnienia;

2/ obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, tj.:

a/ art. 7 i art. 410 KPK w zw. z art. 113 § 1 KKS, poprzez :

b/ przekroczenie granic swobodnej oceny materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, zaniechanie rozważenia całokształtu okoliczności ujawnionych na rozprawie głównej, wybiórczą i jednostronną ocenę materiału dowodowego, uwzględnienie jedynie okoliczności niekorzystnych dla oskarżonego, przy całkowitym pominięciu okoliczności przemawiających na jego korzyść i brak należytego uzasadnienia w tym zakresie, zaniechanie szczegółowego ustosunkowania się w uzasadnieniu orzeczenia do wyjaśnień oskarżonego P. K. (1) ,

c/ dokonanie całkowicie dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów, sprzecznej z zasadami prawidłowego rozumowania, jak również wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego, a także pominięciem szeregu okoliczności i dowodów ujawnionych w toku rozprawy głównej, i w konsekwencji:

- odmówienie wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego P. K. (1) a przyjęcie za wiarygodne wersji P. B. z postępowania przygotowawczego co do ilości przejazdów i przewożonych papierosów,

d/ art. 424 § 1 pkt 1 i 2 KPK w zw. z art. 113 § 1 KKS, poprzez:

- nie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku i nie wykazanie, dlaczego w ocenie Sądu zachowania oskarżonego P. K. (1) są oceniane w oparciu o przepisy wg stanu prawnego z 2009 r.

e/ art. 410 k.p.k. w zw. z art. 424 § 1 pkt 2 k.p.k. poprzez oparcie przez Sąd wyroku na własnych przypuszczeniach, nie znajdujących odzwierciedlenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym ujawnionym w toku rozprawy głównej, a mianowicie poprzez nie wyjaśnienie podstawy prawnej orzeczenia, zwłaszcza dlaczego, zdaniem Sądu, pomiędzy oskarżonym P. K. (1) i pozostałymi oskarżonymi istniało porozumienie co do wspólnego popełnienia przestępstw oraz nie wykazanie w treści uzasadnienia, dlaczego oskarżony zdaniem Sądu wypełnił znamiona przestępstwa mu przypisanego .

2/ błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia ,który mógł mieć wpływ na jego treść, a wyrażający się w:

a/ przyjęciu, że oskarżony P. K. (1) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami ukrył , a następnie przewoził papierosy bez polskich znaków akcyzy w ilościach wskazanych w punktach XI i XII a/o (pkt XVI wyroku) ,

b/ przyjęciu, że wartość rynkowa jednej paczki papierosów wynosi 4 zł, w sytuacji, gdy Sąd nie przeprowadził w tej kwestii żadnych dowodów, a nadto pominął w tym zakresie wyliczenia wskazujące na wartość celną takiej paczki i fakt , iż od tej kwoty liczone są kwoty należności publicznoprawnych, które to z kolei wyliczenia stanowiły dla Sądu rzetelny dowód do ustalenia wartości uszczupleń należności publicznoprawnych.

c/ uznaniu, iż spełnione zostały przesłanki określone w art. 32 § 1 i 3 k.k.s i w konsekwencji orzeczenie środka karnego w postaci równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów, podczas gdy zgodnie z przytoczonym przepisem, gdy przepadek dotyczy przedmiotów określonych w art. 29 pkt 4 k.k.s (wyroby tytoniowe bez akcyz) nie można orzec tego środka,

d/ wyciągnięciu błędnych wniosków oraz nadaniu zbyt dużego znaczenia(co wynika z analizy uzasadnienia wyroku) niektórym tylko wybranym elementom zebranego materiału i oparcie orzeczenia na wyselekcjonowanym materiale z pominięciem dowodów przeciwnych, co w konsekwencji doprowadziło do jednostronnej oceny materiału

dowodowego przyjęcia winy oskarżonego P. K. (1) w zakresie przypisanych u czynów.

e/ poprzez niesłuszne uznanie, iż oskarżony P. K. (1) dopuścił się przypisanych mu przestępstw, mimo poważnych wątpliwości w tym względzie.

f/ oparcie przez sąd rozstrzygnięcia wyłącznie na niewiarygodnych informacjach zawartych w wyjaśnieniach P. B. składanych w postępowaniu przygotowawczym a dotyczących rzekomego udziału oskarżonego K. w popełnieniu czynów mu przypisanych - w związku z czym doszło do niesłusznego uznania winy i skazania oskarżonego.

Mając powyższe na uwadze skarżący wniósł o uchylenie w/w wyroku w zaskarżonej części co do oskarżonego P. K. (1) i przekazanie w tym zakresie sprawy Sądowi Rejonowemu w Kętrzynie do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Nie przesądzając rozstrzygnięcia w sprawie podnieść należy, że apelacje obrońców oskarżonych są zasadne w takim zakresie w jakim wnoszą o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania. Ponadto wobec tego, że podnoszone zarzuty w istocie dotyczą wszystkich oskarżonych możliwe jest jednocześnie się do nich ustosunkowanie. Wreszcie wobec podniesionych zarzutów możliwe jest rozpoznanie apelacji poprzez ustosunkowanie się do tych z nich, które miały decydujące znaczenie dla rozpoznania wniesionych środków odwoławczych.

W pierwszej kolejności wskazać zatem należy na **najdalej idący** zarzut podniesiony w apelacji obrońcy oskarżonego P. K. (1) dotyczący obrazy art.65§1 kks, który w istocie odnosi się do wszystkich oskarżonych a to z uwagi na przypisanie im i tej dyspozycji. Analiza uzasadnienia zaskarżonego wyroku zdaje się wskazywać (brak jest w tym zakresie argumentacji), że Sąd Rejonowy przyjął wobec oskarżonych stan prawny z 2009 r. i na podstawie tego stanu prawnego dokonał kwalifikacji prawnej przypisanych im czynów zabronionych oraz oparł pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyroku. W konsekwencji jak się wydaje Sąd I instancji nie dokonał oceny zachowania oskarżonych przy uwzględnieniu dyspozycji art.2§2 kks, zgodnie z którą **jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawy**.

Ma to o tyle znaczenie o ile zważy się Sąd I instancji przyjął i ustalił, że zarzucone oskarżonym czynu z kodeksu karnego skarbowego **były popełnione w roku 2008**; jedynie co do I. L. okres ten miał trwać do 28 marca 2009 r. Trafnie zatem skarżący podnosi, że w tym czasie art. 65 § 1 kks na podstawie ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2005 r., Nr 178, poz. 1479), która weszła w życie w dniu 17 grudnia 2005 r. otrzymała następującą treść: „Kto nabywa, przechowuje, przewozi, przesyła lub przenosi wyroby akcyzowe lub opakowania z tymi wyrobami stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 lub 64, lub pomaga w ich zbyciu albo te wyroby lub opakowania z tymi wyrobami przyjmuje lub pomaga w ich ukryciu, **jeżeli ich rodzaj, ilość lub wartość wskazują na zamiar wprowadzenia do obrotu**” i w takiej postaci przepis ten obowiązywał do dnia 1 marca 2009 r. kiedy to wskazane znamię czynu zabronionego wyeliminowano z treści omawianego przepisu.

Tym samym przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy winien dokonać analizy czy zachowania oskarżonych i ewentualnie w jakim zakresie wyczerpały dyspozycję czynu zabronionego z art.65§1 kks i czy były one wówczas zabronione pod groźbą kary przez ustawę obowiązującą w czasie ich popełnienia bacząc przy tym na konieczność stosowania wobec nich ustawy względniejszej.

Ma to także istotne znaczenie przy uwzględnieniu, że Sąd I instancji zastosował dyspozycję art.37§1 pkt.1 kks i odwołał się do uszczuplenia duże j i wielkiej wartości – art.53§15i16 kks-k.8803-8804 co ma o tyle znaczenie jeśli się zważy, że w istocie uszczuplenie z tytułu podatku akcyzowego, o którym stanowi art.65§1 kks, determinowało faktyczną wysokość uszczupień należności publicznoprawnych, których się mieli dopuścić oskarżeni.

Co do zarzutu obrazy art. 54§1 kks, to również i w tym zakresie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku brak jest analizy pozwalającej na poznanie motywów, którymi kierował się Sąd Rejonowy przypisując oskarżonym wyczerpanie dyspozycji także i tego przepisu. Sąd Okręgowy nie przesadza obecnie rozstrzygnięcia w tym zakresie. Mając jednakże na uwadze złożoność tej problematyki odwołać się należy tak do zapatrywań wynikających z postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2011 r. w sprawie IV KK 270/11 jak i tezy wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 9 sierpnia 2012 r. w sprawie sygn. Akt. II AKa 111/12.

W ocenie Sądu Okręgowego zasadne są także i te zarzuty apelacji, które wskazują na konieczność co najmniej przedstawienia przez dwa zespoły biegłych psychiatrów opinii dotyczących stanu zdrowia psychicznego oskarżonego R. B.. Tym samym trafnie skarżący podnoszą, że wobec sprzeczności pomiędzy wnioskami płynącymi z opinii biegłych lekarzy psychiatrów T. H. i J. K. z dnia 24 września 2012 r. i opinii biegłych psychiatrów L. G. i W. S. z dnia 5 listopada 2012 r., zachodziła potrzeba wezwania biegłych na rozprawę w celu złożenia opinii uzupełniających, które wyjaśniłaby rozbieżności między opiniami oraz ewentualnie powołania innego zespołu biegłych. Zauważyć przy tym należy, że wskazane opinie nie dotyczyły stanu zdrowia psychicznego R. B. tempore criminis ale jego stanu psychicznego w czasie prowadzonego postępowania sądowego. Tym samym Sąd I instancji winien także rozważyć czy w sprawie nie powinna być wydana co do tego oskarżonego nowa opinia na podstawie art.202 kpk. Wreszcie co do zarzutu dotyczącego błędu w treści opinii jak na k.8310 poprzez wskazanie tam nie R. B. ale (...), to wydaje się, że doszło w tym wypadku do omyłki pisarskiej i osobą badaną był oskarżony R. B. na co wskazuje między innymi legitymowanie się określonym dowodem osobistym – porównaj k.8310 i k.8399 odw.

W pełni zasadnie skarżący podnoszą także i to, że forma uzasadnienia a w szczególności sumaryczne powołanie dowodów na końcu ustalonego stanu faktycznego – porównaj k.8781-8784, praktycznie uniemożliwia stwierdzenie na podstawie których dowodów ustalono poszczególne zachowania oskarżonych.

Zasadnie wskazują także skarżący na konieczność ujawnienia w toku rozprawy wszystkich wyjaśnień oskarżonych złożonych w toku postępowania przygotowawczego, w tym i z konfrontacji albowiem ma to istotne znaczenie dla dokonania ustaleń w sprawie, w szczególności jeśli się zważy na zmienność następnych relacji oskarżonych czy też odmowę składania wyjaśnień.

Nie bez znaczenia jest także i zarzut dotyczący przyjęcia przez Sąd I instancji, że **za każdym razem** przewożone były papierosy w liczbie paczek rzędu 24000 sztuk jako odpowiadającej pojemności skrytki, gdy przy zatrzymaniu pojazdu w dniu 16 czerwca 2008 roku ujawniono 23990 sztuk paczek papierosów.

Nie wydaje się natomiast w obecnym stanie sprawy zarzut dotyczący konieczności powołania biegłego celem wyliczenia wartości przedmiotu przestępstwa albowiem takie ustalenie jest możliwe bez powoływania osoby dysponującą wiedzą specjalną.

Mając powyższe na uwadze i również w oparciu o treść art.436 kpk wyrok w zaskarżonej części tj. w stosunku do J. W., I. L., R. B., P. B., R. Ł. i P. K. (1) uchylono i sprawę w tym zakresie przekazano do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Kętrzynie - art.437§2 kpk, art.438pkt.1-3 kpk.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy postępowanie winno być przeprowadzone z uwzględnieniem poczynionych uwag oraz odpowiednim ustosunkowaniem się do zarzutów apelacji obrońców oskarżonych, w tym i tych dotyczących treści opinii fonoskopijnej.